

nye Ordning alligevel virker efter sit Formaal. Vi er ikke klare over, at den gør det, og der er mange med os, der heller ikke synes, at den gør det. Det, at Ministeren fuldstændig holder Jernbaneraadet udenfor, synes mig ikke at fremme det, der skulde fremmes, at Folket bliver oplyst om, at den nye Ordning er bedre end den gamle.

Finansministeren (Brandes): Jeg har ikke Indtrykket af, at det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Jørgen Pedersen) øvede, saaledes som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) sagde, nogen Kritik overfor de Tal, jeg havde nævnt i Folketinget om den finansielle Stilling i Øjeblikket. Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds, som vi alle, ogsaa hans Modstandere, ser med Glæde atter tage Del i Forhandlingerne her i Tinget, syntes mig snarere at optræde venligt og, hvis ikke vor Alder var saa nær paa hinanden, vilde jeg kalde det faderligt overfor mig, med elskværdige Raad, men hvis det, som det ærede 5te Medlem for 6te Kreds indrammede sine Udtalelser med, skal kaldes Kritik, maa jeg sige, at for mig har Kritik noget mere Sammenhæng med Peber og Salt end dette. Naar det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds sluttede sig til dette, er det, fordi han har den naturlige Tilbøjelighed til at slutte sig til, saa snart et æret Medlem af Partiet Venstre siger noget; det ærede Medlem gør altid Indtryk paa mig af en Mand, der er gaaet i Vandet og er kommet alt for langt ud og spejder efter en Tovende, han kan klynge sig til for at komme op i en Baad, og Baaden er Partiet Venstre. Jeg har en Art Medlidenhed med det ærede Medlem, han gør, som sagt, altid paa mig et tragisk Indtryk, men Kritik, nej, det var der ikke noget af, forekommer det mig, i det, som det ærede 5te Medlem for 6te Kreds bemærkede. Det ærede Medlem vilde ikke kunde heller ikke rette de Tal, som jeg havde fremsat i Folketinget. Det ærede Medlem sagde til mig, om jeg nu, naar jeg havde regnet med indeværende Aars Balance, havde taget Tillægsbevillingsloven med. Dertil maa jeg svare: Ja, naturligvis har jeg dette, for mine Tal beror paa en Opgørelse af, hvad der indtil Slutningen af Februar Maaned i Virkeligheden var udgaaet af Kassen, paa den anden Side ogsaa, hvad der som Indtægt var indgaaet i Kassen, og de Udgifter, der findes paa Tillægsbevillingsloven, er for den allerstørste Del saadanne, som allerede er afholdte. Man er nu i Stand til mere nøj-

agtigt, end man har kunnet tidligere, at fremstille dem for den høje Rigsdag, fordi det er lykkedes mig at skaffe en saadan bogholderisk Fremstilling Maaned for Maaned i Finansministeriet, hvoraf man kan skønne, hvad den virkelige Indtægt og den virkelige Udgift har været i Finansaaret indtil Dato. Jeg har altsaa derfor i indeværende Finansaar regnet efter min Mening med de virkelige Tal, og jeg har gjort Udgiften op med de virkelige Tal saa højt, som man med Rimelighed kan komme for den Tid, der staar tilbage, for indeværende Marts Maaned og for Tillægstiden, April og Maj, og endelig for de Udgifter, der findes paa § 26.

Det ærede Medlem sagde til mig, at jeg nu saa lysere paa den finansielle Stilling, end jeg tidligere havde gjort; og til en vis Grad er dette jo sandt. Men det er ikke saa underligt. Naar man i 3 Krigsaar — lad os kalde dem saaledes — har arbejdet med Underskud og nu, da vi er kommet til det fjerde, som man nemt skulde tro vilde blive det finansielt mest tyngende, ser, at det giver ikke alene ikke Underskud, men endogsaa Overskud, saa er det naturligvis for en Finansminister og ogsaa for den høje Rigsdag et meget trøsterigt Skue. Jeg har ikke ved Finansaarets Begyndelse eller senere hen, da jeg gjorde den rimelige Udgift og Indtægt for dette Finansaar op, turdet vente et saa gunstigt Resultat. Resultatet skriver sig fortrinsvis derfra, at Merindkomstskatten har givet et saa overvældende stort Beløb. Jeg kan maaske straks sige her, at naar det ærede Medlem nævnede de Tal, jeg havde opgivet som Merindkomst for indeværende Aar, nemlig 150 Millioner plus en Tillægsskat paa 2 Millioner, saa er det naturligvis rigtigt, men det, der virkelig vil komme ud af Merindkomstskatten ikke i indeværende Finansaar, men lidt senere, ind i det næste Finansaar, er 158 Millioner, hvortil kommer Tillægsskatten paa 3 Millioner, altsaa 161 Millioner. Og det har noget at sige med Hensyn til Opgørelsen for det næste Finansaar. Men altsaa, jeg indrømmer, at jeg maatte, og jeg antager, at alle ærede Medlemmer maatte se lysere paa de finansielle Forhold, og at alle ærede Medlemmer maatte deltage i dette forholdsvis lyse Syn, at det virkelig er lykkedes os i Finansaaret 1917—18 at naa til et Overskud. Jeg tror, at ingen havde ventet det. Da Verdenskrigen begyndte, og da de finansielle Forhold skulde klares, var der rimeligvis fra alle Sider en vis Rædsel for, hvorledes det skulde lyk-